
Uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 7 grudnia 1972 r. w sprawie pytania Rady Adwokackiej w X z dn 21. XI. 1972 r.

Palestra 17/1(181), 74-75

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

zbyt mały wpływ na podejmowanie decyzji w ważnych sprawach adwokatury. Należy zatem rozszerzyć i intensyfikować więź tych organów ze środowiskiem.

- IX. Adwokatura polska ma duże osiągnięcia w okresie istnienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dotychczasowa forma kontaktów z adwokatami innych krajów nie zapewniała popularyzacji tych osiągnięć. Celowe jest zatem uaktywnienie i właściwe ukierunkowanie współpracy z organami adwokatury innych krajów, m.in. przez organizowanie sympozjów międzynarodowych na wybrane tematy.
- X. Akceptując propozycje Prezydium NRA w kwestii wzajemnego usytuowania zawodu radcy prawnego i zawodu adwokata w systemie naszego prawa, należy sprawę tę uczynić przedmiotem obrad jednego z posiedzeń plenarnych NRA.

B.

Uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 7 grudnia 1972 r.

w sprawie pytania Rady Adwokackiej w X z dn 21. XI. 1972 r.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pytania zawartego w piśmie Rady Adwokackiej w X z dnia 21 listopada 1972 r. L.dz. 2069/72,

postanowiło

wyjaśnić, co następuje:

Zespół adwokacki, którego członek prowadził z urzędu sprawę cywilną osobie zwolnionej przez sąd od kosztów sądowych, w razie uzyskania przez tę osobę wyroku zasądzającego na jej rzecz korzyść majątkową, ma prawo żądać od tej osoby opłat za prowadzenie sprawy zgodnie z obowiązującą taryfą, z tym tylko zastrzeżeniem, że opłaty te nie mogą przekraczać 1/5 uzyskanej przez tę osobę korzyści majątkowej. Opłatę tę uprawniony jest określić kierownik zespołu na podstawie przepisów rozdziału 2 taksy adwokackiej, przyjmując za podstawę wartość przedmiotu sprawy.

Uzasadnienie

W piśmie z dn. 21.XI.1972 r. L.dz. 2069/72 Rada Adwokacka w X prosi o odpowiedź na następujące pytanie:

„Czy zespół adwokacki, którego członek prowadził z urzędu sprawę cywilną osobie zwolnionej przez sąd od kosztów sądowych, w razie uzyskania przez tę osobę wyroku zasądzającego na jej rzecz kwotę pieniężną, ma prawo żądać opłat za prowadzenie sprawy według obowiązujących stawek w stosunku do wygranej kwoty?”

a w wypadku odpowiedzi pozytywnej —

„Jakie są uprawnienia w tym względzie kierownika zespołu?”

Zagadnienie powyższe reguluje § 19 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia

21.XII.1967 r. w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 48, poz. 241) stanowiący, że „jeżeli w sprawie prowadzonej przez adwokata ustanowionego z urzędu osoba korzystająca z jego pomocy prawnej uzyska korzyść majątkową, a nie zostaną na jej rzecz zasądzone koszty procesu lub zostaną zasądzone w wysokości nie pozwalającej zaspokoić opłaty na rzecz zespołu (...), zespołowi należy się od tej osoby opłata obliczona według stawek rozdziału 2 powyższego rozporządzenia, z tym, że nie może ona przekraczać 1/5 uzyskanej przez tę osobę korzyści majątkowej”.

Odpowiedź udzielona Radzie na wstępie niniejszego wyjaśnienia ściśle odpowiada powyższemu przepisowi. Powołana przez Radę uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 11.IX.1959 r. („Palestra” nr 10 z 1959 r.) o tyle tylko zachowała swą aktualność, o ile odpowiada ona powołanemu wyżej późniejszemu przepisowi § 18 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 21.XII.1967 r. Zgodnie z tym przepisem do oznaczenia opłaty na rzecz zespołu za prowadzenie sprawy uprawniony jest kierownik zespołu (§ 21 ust. 1 rozp. o zespołach adwokackich), przy czym podstawą do ustalenia tej opłaty jest — stosownie do § 10 ust. 1 cyt. rozp. Min. Spraw. z dnia 21.XII.1967 r. — wartość przedmiotu sprawy (a nie, jakby to mogło wynikać z pytania Rady, „wygrana kwota”).

C.

Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 22.XI.1972 r. rozdzielono dodatkowo nadwyżki z CFSAA w łącznej kwocie 964.000 zł. I tak Rada Adwokacka w Łodzi otrzymała 100.000 zł na remont budynku Rady, Rada Adwokacka w Krakowie otrzymała 200.000 zł na remont lokalu Rady, Rada Adwokacka w Rzeszowie otrzymała 155.000 zł na lokal dla Zespołu w Jasle i 245.000 zł na nadbudowę lokalu Zespołu w Strzyżowie, Rada Adwokacka w Warszawie otrzymała 188.000 zł na lokal zespołu na Pradze. Ponadto przyznano Radzie Adwokackiej w Łodzi 40.000 zł na koszty urządzeń socjalnych w Grotnikach i 36.000 zł Radzie Adwokackiej w Poznaniu na urządzenie nowego lokalu Rady.

*

Na tymże posiedzeniu w dniu 22.XI.1972 r. przyjęto uwagi Komisji Opiniodawczej przy NRA do projektu ustawy o rozszerzeniu odpowiedzialności majątkowej. Uwagi te postanowiono przesłać Ministrowi Sprawiedliwości.

*

Na posiedzeniu w dniu 7.XII.1972 r. przyznano dodatkowo Radzie Adwokackiej w Lublinie 100.000 zł z nadwyżek CFSAA na koszty adaptacji lokalu dla Zespołu Adwokackiego w Puławach oraz 100.000 zł Radzie Ad-